

Картини Сергія Іванова покажуть у Парижі

У трьох залах столичної галереї "Неф" на території Києво-Печерського заповідника відкрилася виставка 50-річного львівського художника Сергія Іванова "Гуцульська мітологія". На ній представлено 10 скульптур і 66 живописних полотен. Є кілька левкасів, що проілюстрували роман буковинської письменниці Марії Матіос "Майже ніколи не навпаки". Він вийшов у вересні у видавництві "Піраміда". Левкас — це особливий ґрунт, який привозять із Голландії. Такою технікою користуються іконописці.

— Дошки замовляю в Карпатах, — розповідає Іванов. — Їх висушують упродовж шести років, щоб не тріскалися. Вони прослужать століття-півтора.

— У вас своєрідний стиль, — підходить до Іванова жінка в джинсах і чорному піджаку. Спілкується російською мовою з ледь помітним іноземним акцентом. — Ось ця мені сподобалася, — показує на полотно "Нявки". — Хочу її купити.

Художник дає їй візитівку й просить зателефонувати. Пояснює, що нявки — це мавки, міфічні лісові істоти.

— А, ведьми! — киває головою жінка. — Я где-то читала. А что делает парень? — запитує про головну фігуру в центрі картини — гуцула в брилі.

— Це — бідний хлопець, якого зваблюють нявки, — пояснює художник.

Найбільший інтерес у відвідувачів викликають саме гуцульські сюжети. "ГПУ" Іванов розповідає, що серію картин за гуцульськими мотивами писав із грудня минулого року.

— Не знав ні сім'ї, ні жінки, — пригадує. — Приходив додому о дев'ятій-десятій вечора. Щоб заснути, випивав 150 грамів горілки. Дружина питала: "Ти, часом, не того. — Не співаєшся?"

— Хто для вас позував?

— Я стільки намалювався з натури, що не потребую цього. У наступних роботах і вас намалюю.

— Хто купує ваші картини?

— Маю покупців у Німеччині, Америці та Франції. Німці постійно замовляють офорти. Кажуть ”еротик давай”. Задовбали! А я геніталії не маюю. Усе символічно.

Поряд на окремому столику стоять невеликі бронзові скульптури.

— Кожна в одному примірнику, — зазначає художник. — Ліпив руками з воску, а потім відливав.

До зали заходить письменниця **Марія Матіос, 47 років**. Вона в сірому костюмі, стилізованому під народне вбрання.

— Уперше я побачила картини Іванова в якомусь каталозі, — згадує. — Заверещала від радості — вони були такими співзвучними моєму новому роману. Сказала собі: навіть якщо доведеться звертатися до Інтерполу, знайду цього художника. Але спочатку знайшла підприємця Володимира Захарчука, який є меценатом художника. Він створив у Карпатах базу відпочинку ”Лекече”. Купив левкаси в Іванова й повісив їх там.

Захарчук спонсорував виставку Іванова в галереї ”Неф”. Цьогоріч він планує показати її у французькій столиці Парижі.

Олександр ГУНЬКО

Джерело: <http://gazeta.ua/post/185792>